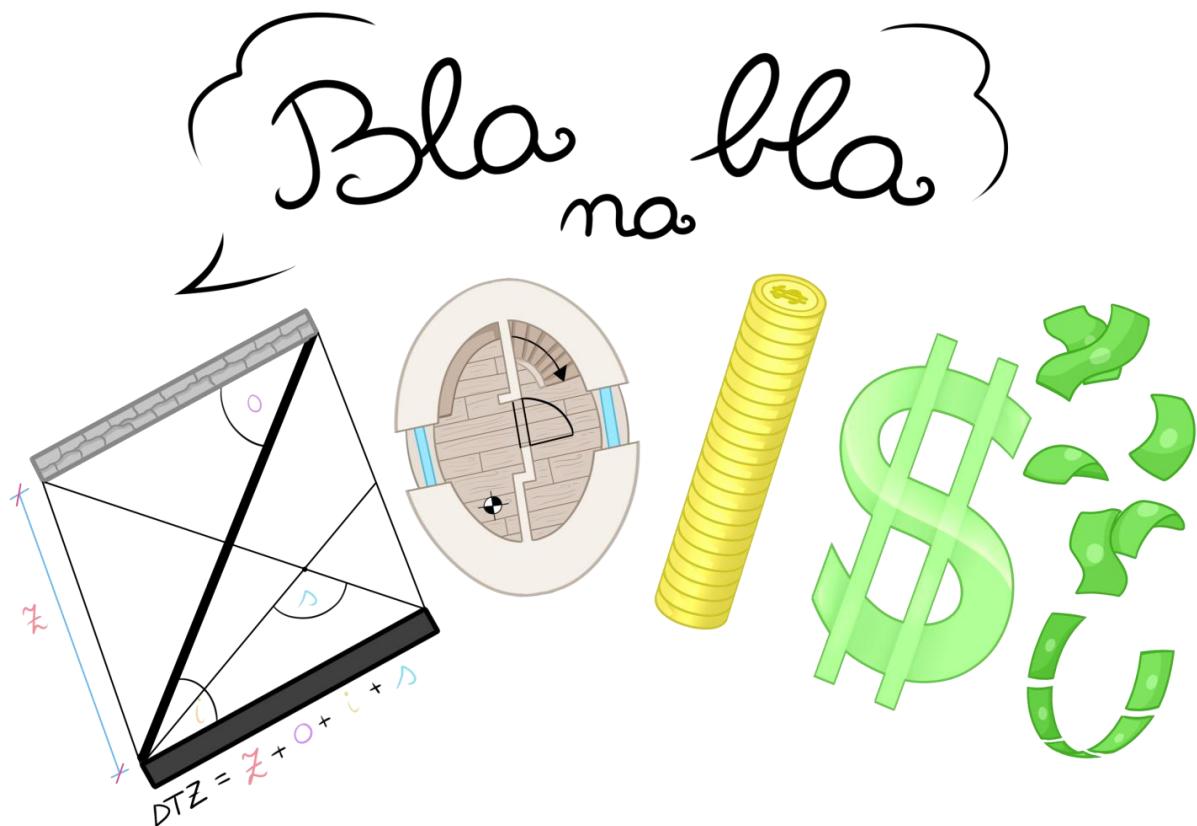

Državni tehniški zavod
Žige Zoisa

Št. 1, letnik I.
Šolsko leto 2016/2017

Uvodnik

Drage bralke in bralci,
v rokah držite novost, ki se je na šoli
razvila v zadnjih mesecih. Gre za
šolski časopis BLA BLA na ZOISU,
ki so ga sestavili dijaki vseh razredov
zavoda. Čeprav je časopis v glavnem
namenjen dijakom šole, je vsakdo
vabljen, da prebere kak odstavek.

Če vam je torej branje poročil raznih
pobud in zgodb dijakov, poezij in
krajših sestavkov všeč, ne boste
razočarani.

Vsem dijakom se zahvaljujemo za
sodelovanje pri oblikovanju našega
novega šolskega časopisa. Upamo, da
vam bo všeč in da ga bomo izdali
tudi naslednje leto.

V prihodnje vabimo vse dijake, ki bi
radi soustvarjali Bla bla na Zoisu, da
nam posredujete smešne fotografije
in spise ali članke, s katerimi bomo
obogatili pričujoči časopis.

Vsi dijaki 3. UFM vam želimo
prijetne, dolge in brezskrbne
počitnice, v družbi tistih, ki jih imate
najraje.

3. UFM

Napovednik

Predstavitev razredov	2
#Hashtag#5. UFM	6
Poučna ekskurzija v Benetke	7
Gaja Krizmancic	8
Praktikum	9
Številke Številke Številke	9
Zid ali meja – Kristell Potočnik	10
Heroji	12
Zid ali meja – Valentina Sosič	12
Vlak spomina	12
Elia Riccobon	14
Kotiček geometrov	15
Praga 2017	17
Marketing	18
Zoisov ples	19
V Ljubljano...	20
Love guns	21
Primavera dintorno ...	22
Bruselj, Strasbourg, Luksemburg	23
Ali je Prešeren še aktualen?	25
Bienij v rimski prestolnici	26
Moj dan v času Marije Terezije	29
Minljivost trenutka	30
Rimska doživetja	31
Športni dosežki	32
I ciceroni di prima mano	33
Malo za šalo	35
Janove smešnice	36
Hecni horoskop	36
Najlepši in najlepša	38
„Like in dislike“	39

Predstavitev razredov

Živimo vsak na drugem koncu sveta, od Milj do Doberdoba. Pri pouku se stalno smejemo. Za nekatere dijake sta najlepša predmeta odmor in kemija. Vsak izmed nas ima osebni obešalnik in svojo polico v omari. Družita nas dve športni panogi, in sicer veslanje in nogomet. **1. GOP**

Smo v osmih, polovica je fantov in polovica deklet. Vsi skupaj delamo zelo malo za šolo in smo zelo leni. Držimo skupaj, a se veliko prepiramo. Naš razred je opremljen z interaktivno tablo, računalnikom in teraso. Borili smo se za svoje pravice in jih dosegli. **2. GOP**

Smo zelo številjen razred. 66% razreda sestavlja punce, ampak ne glede na to, tistih 33% ukaže. Všeč so nam predmeti, pri katerih delamo najmanj. V tem šolskem letu smo doživelji tri izgube. Ne glede na to smo prišli do konca šolskega leta živi in zdravi. Upamo, da se nam bo v naslednjem letu pridružil kak sošolec iz četrtega. **3. GOP**

Nismo »razred« v pravem pomenu besede, ker nismo ravno povezani. V skupno veselje so nam izleti, ker takrat nismo v šoli in se učimo o novih kulturah na zabaven način. Ker nimamo interaktivne table, se ne počutimo enakopravne s tistimi razredi, ki jo imajo. Radi imamo red, čeprav smo neurejeni. **4. GOP**

Nesrečno smo se znašli med temi zidovi in v petih letih večkrat zamenjali igralce tragedije, štirje smo ostali originali. Edina punca je med samimi moškimi postala moški. Moški pa so postali občutljivi kot ženske. **5. GOP**

Z razliko od ostalih razredov so ženske v našem razredu v veliki večini - 11:1. Glede na lansko leto se je odnos med nami izboljšal. Radi igramo briškolo med odmori. Drugače se sмеjemo, smo leni, imamo preveč punc, smo smešni, smo »ok«, kričimo, smo družabni, se kregamo, poslušamo glasbo, se imamo radi, veliko klepetamo in smo vedno na telefonih.

2. UFM

Smo najštevilnejši razred na šoli. Vsi profesorji zgubljajo živce z nami. Pri pouku nismo nikoli vsi prisotni in nihče ne pozna povratno-svojilnih zaimkov. Brez Cheyenne bi težko shajali, saj vedno pomaga vsem nam. Vsak ponedeljek vsi začnemo dieto, ki se ponavadi konča ob torkih, včasih celo ob sredah. #setibosmejalceltržaškizaliv
#oprostitesomezadržalinastefanu **3. UFM**

Smo v petnajstih plus ena. Naš razred spoznate po: hrupu, visokih ljudeh, po jopiču, ki visi na oknu, po #prittenazois. Smo organizatorji Booom Zoisa #2 in tisti, ki stalno nabirajo denar za valeto. Nekoč smo bili lepi in pridni, zdaj smo samo lepi. **4. UFM**

V prvem razredu nas je bilo dvanajst. Ker smo preveč smrdeli, nas je vsako leto en dijak zapustil in sedaj nas je devet. Skupaj smo doživeli veliko dogodivščin, zabavali smo se, a se tudi kregali. Sedaj pa nas čaka še matura in upamo, da bomo vsi izdelali. **5. UFM**

#Hashtag#5. UFM

Dijaki 5. UFM so se odločili, da bodo najlepše spomine teh petih let strnili v hashtage.

#appunto
#čuki
#comprauunavocale

#kisomojisoudi
#tuttiumili

#netflix
#tuttiumili
#quellewhey

#GESTIONALA
#freškecca

#slavsquat
#velikakladuša
#purgy<3

Poučna ekskurzija v Benetke 16. marca 2017

Kljub veliki gneči so Benetke magično mesto in polno arhitekturnih lepot. Mostovi so vsepovsod po mestu, pod njimi so parkirane gondole. Če se zavrtiš okoli sebe in si ogledaš okolico, takoj opaziš, da največ trgovin prodaja spominčke.

Ko smo hodili po Benetkah, so mi bile zelo všeč ulice. Po mojem mnenju so ulice tiste, ki lepšajo Benetke, saj so majhne, stisnjene, po njih mrgoli ljudi.

V prostem času smo si privoščili sladoled in osvežilno pijačo. Poleg kratkega počitka smo si po skritih ulicah naredili veliko slik.

Ko smo bile na nekem mostu, smo videle dva fanta, ki sta na nabrežju delala avtostop, a se jima nobena ladja ni ustavila, niti gondola. Smejala sta se ... in me z njima.

Obiskali smo beneški geto, kjer je pet sinagog. Ko smo vstopili v eno izmed njih, so si morali fantje dati na glavo judovsko čepico. Vodička nam je povedala precej zanimivosti.

Ko smo hodili po ozkih in temnih beneških ulicah, smo se nekajkrat znašli v slepi ulici, da bi skoraj padli v vodo.

Ko smo šli na kavo, nas je sprejel čudaški mož s hrapavim glasom, ki je nosil zelo majhna očala in nam je namenil: »Cosa prendete, bellezze?« Ustrašila sem se ga.

2. UFM in 2. GOP

Beneški geto

Gaja Krizmancic

Gaja Krizmancic je bila letos s svojo skupino zmagovalka v italijanskem prvenstvu INDOR v Bariju. Postavili smo ji nekaj vprašanj.

S katerim športom se ukvarjaš?

Ukvarjam se z lokostrelstvom.

Koliko let se ukvarjaš z lokostrelstvom?

Pet let.

Pri katerem društvu treniraš?

Treniram pri društvu ASCAT.

Katere spremnosti so najpomembnejše pri tem športu?

Nedvomno koordinacija.

Kaj ti je najbolj všeč od tega športa?

Najbolj mi je všeč, da se z lokostrelstvom sprostim.

Na kateri ravni tekmuješ?

V kategoriji naraščajnikov.

Koliko treningov imaš tedensko?

Treniram trikrat na teden.

Katere pripomočke potrebuješ?

Lok, puščice, ščitnik za prste, ščitnik za roko, tok ali tul, zanko.

Trenirate na odprtem ali zaprtem?

Pozimi na zaprtem, poleti na odprtem.

Po kom se zgleduješ?

Ne zgledujem se po nikomer.

3. UFM

Praktikum

Vom 6. 6. bis zum 1. 7. 2016 hatte ich mein Praktikum bei Kraški vodovod in Nubrežina. Das Praktikum hat 4 Wochen gedauert und ich habe 7 Stunden täglich gearbeitet. Ich habe das Gelernte praktiziert, die Dokumente archiviert ... Wir hatten das Praktikum, weil wir Schule und Arbeit verbinden müssen. Ich hatte kein Gehalt, aber es war sehr schön. Ich möchte auch im Februar bei Kraški vodovod mein Praktikum machen.

Tatjana Pipan 4. UFM

Številke Številke Številke ŠTEVILKE Številke Številke

Številke so ena najpomembnejših človekovih iznajdb, saj so mu dovolile, da je zelo hitro napredoval in razumel dogajanje okoli sebe.

V preteklosti je bilo več načinov zapisovanja števk, dandanes pa uporabljam vsi samo enega. Bistveno vlogo so imele številke v trgovini z uvedbo valut. Številke določajo nas in naše življenje. Danes smo tako navajeni na številke, da jih uporabimo pri vsaki dejavnosti. Čeprav nam povejo veliko stvari, nam hkrati ne povejo nič. Vse je odvisno od merske enote. Ta nam pove, koliko je ena in zakaj je ena.

Lenart Berdon

V jutranjih urah želimo, da bi se urine številke ne premaknile, tako da bi spali še malo. V šoli pa hočemo, da bi se premikale hitreje.

Številke imajo veliko pomenov. Med številkama pet in šest ni velike razdalje, ampak če ju primerjamo s težo, ki ju imata v šoli, lahko ugotovimo, da sta si zelo daleč, saj je pet negativna ocena, šest pa pozitivna.

Lara Furlan

Številke 7, 9, 10, in 11 so prisotne in pomembne tudi pri nogometu. Najboljši nogometaši zahtevajo te številke na svojih majicah.

Adam Paoli

S številkami označujemo hiše, televizijske kanale, temperaturo, sestavimo igre in z njimi oštevilčimo tudi ljudi.

Gaja Krizmancic

2. GOP

Zid ali meja. Nas branita ali omejujeta?

Zid. Dolg, velik in visok zid se razprostira po pokrajini do obzorja. Nemogoče je videti čez. Nihče ne ve, kaj se skriva za njim.

Zidu se ne smemo dotakniti, saj je nezakonito. Nihče ne ve, zakaj je zid sploh tam, kjer je lepa pokrajina. Rekli so nam, da nas zid varuje pred zunanjostjo. Kaj pa je zunanjost? Kaj se skriva v njej?

Nihče ne ve. Ne smemo vedeti. Nekoč smo se ljudje upirali proti zidu, ker smo hoteli imeti odgovore na svoja vprašanja. Toda nič. Odgovorov nismo nikoli dobili. Samo utihnili so nas. Besedo smo izgubili. Upreti se nismo mogli več. Sprejeti smo morali situacijo, ne glede na to, kako težka je bila. Ljudje so pozabili na pretekle čase, ko ni bilo zidov. Nihče ni spraševal več. Ljudje so se privadili.

Na drugi strani zidu pa stoji meja. To vemo, ker so nam povedali, toda tu ni nikdar prej stala meja. Nekega dne pa so se dogovorili, da bodo prav tja postavili mejo. Meje fizično ne vidimo, toda vemo, kje ta stoji. Rekli so nam, da meje ne smemo prečkati. Nevarno je. Drugačne stvari se skrivajo za mejo. Stvari, ki jih menda ne bi razumeli in bi jih prav zaradi tega sovražili in se jih bali. Saj je tako z vsako stvarjo, ki je ljudje ne

razumejo.

Meja zapira pokrajino z zidom. Čez njo ne smemo iti. Protizakonito je. Kdor jo je skušal prečkati, se nikoli več ni vrnil.

Smer, ki je bila brez mej in zidu, je obkoljena z bodečo žico, ki se ji je nemogoče približati. Bodeče žice so nevarne. Nevarno pa je tudi tisto, pred čimer nas žice branijo, toda ljudi ne zanima več, kar jim govorijo. Počutijo se varne. Strah jih je pred zunanjostjo, zato se ne upirajo več.

Zaprti smo na majhnem koščku zemlje. Odit od tukaj je nemogoče, toda ljudje nočejo oditi. Rekli so nam, da smo varni tukaj. Ljudje jim verjamemo in ne sprašujemo več. Njihov svet je tam, zaprt med zidom, mejo in bodečo žico. Nihče noče oditi, saj nam pravijo, da se tu živi najbolje, najsrečnejše.

Ljudje jim verjamemo in smo srečni. Ker oni so nam rekli, da smo srečni. Nihče se ne zaveda, v kakšnem stanju je. Mislimo, kakor oni želijo. Delamo, kar oni hočejo. Živimo, kakor oni ukažejo.

Jaz pa ne čutim, da to pomeni živeti. Rada bi videla, kaj se skriva za tem zidom, kaj se zgodi, ko sem na drugi strani meje in kakšen svet se skriva, ko končno, ne glede na bolečine, prečkam bodečo žico.

Hotela bi vedeti, kaj se res dogaja. Zakaj smo tule zaprti pred svetom? Kako lahko odidemo s tega majhnega sveta, ki so ga ustvarili ...

Kdo so oni?

Kristell Potočnik 4. UFM

**Prva nagrada za prozo na literarnem natečaju mladinske strani
Primorskega dnevnika Šum**

Heroji

Kdo so naši ti heroji?
 Kdo so tisti, ki jim maska skriva obraz,
 ki premagajo ogenj in mraz,
 ki varujejo na zemlji svoji?

Poznam heroje, ki ne letijo;
 heroje, ki so vedno z nami,
 in čeprav ponoči spijo,
 z njimi ne bomo nikoli sami.

Oni delajo do kraja,
 z nami vzdihujejo globoko,
 in tudi ko jih obup obdaja,
 za nas bodo vedno imeli odprto roko.

Ni besed na našem svetu,
 ki izražajo hvaležnost vama,
 in na koncu, pri razpletu,
 hvala vam, oče in mama.

Peter Jerič, 3. GOP

Druga nagrada na literarnem natečaju mladinske strani Primorskega dnevnika Šum

Zid ali meja. Nas branita, ali omejujeta?

Meja je, meje ni,
 igra, ki se igra te dni,
 sem ter tja ljudje gremo,
 modre nasvete iščemo.

O žicah in zidovih se danes govori,
 si se kdaj vprašal, kaj misliš ti?
 Ljubezen do domovine te lahko prevara.
 O, misel stara.

Morda lahko razmislimo,
 en korak bližje stopimo.
 Južna polobla gor hiti,
 celo ljudstvo že skrbi.

Izgovor ne obstaja,
 naj pravilo to še traja,
 ljubezen do bližnjega naj leti
 in obkroži vse ljudi.

Valentina Sosič, 4. GOP

Prva nagrada na literarnem natečaju mladinske strani Primorskega dnevnika Šum

Vlak spomina

Čeprav sta minila že dva meseca, bi vam radi napisali nekaj besed o našem potovanju.

V Krakovu, točneje v Auschwitzu in Birkenauu je ostal del našega srca. Tam smo razumeli veliko stvari, ki jih knjige ne razložijo: kljub strašni tišini, vse govori. Štartali smo z vlakom, ki nas je pripeljal v preteklost, vendar tudi v sedanjost: bodeča žica v Birkenauu nas spominja na žico med hrvaško in slovensko mejo, med Makedonijo in Grčijo, Španijo in Marokom. Kar smo tam videli, je pretreslo vseh nas. Postali smo zavestnejši glede preteklosti in v nas se je zbudila želja po novi prihodnosti. Birkenau nam bo vedno ostal vtisnjen v mislih: poln megle in tištine, v kateri slišimo glasove vseh tistih, ki se niso vrnili domov, ampak so se zapisali v zgodovino. Vrnili smo se s ciljem, da bi svetu povedali

njihove zgodbe.

Tam smo videli konec človeštva in s sabo prinašamo spomine, upajoč, da bi se tragedije kot so Holokavst in sodobnejša vojna v Jugoslaviji ne ponovile.

Skupina slovenskih in italijanskih dijakov smo se v spremstvu mladih univerzitetnih študentov odpravili na to potovanje. Skupaj smo se opogumljali, da bi si upali stopiti skozi tista vrata z napisom: Delo osvobaja. Vrnili smo se bogatejši in z željo, da bi razumeli, kako je lahko človek užival ob trpinčenju sočloveka.

Ta projekt z naslovom Promemoria Auschwitz je omogočila organizacija Deina, ki na državnem področju organizira poučne ekskurzije za mlade. Preko raznih srečanj in predavanj so nas pripravili na potovanje, brez katerih ne bi razumeli bistva naše poti.

Spomin ne sme postati le privilegij za redke, temveč pravica za vse.

Sara Gregori, 5. UFM

Elia Riccobon

Z leve: Elia Riccobon, Luka Nabergoj, Matej Kalc, Jaš Mikac

Šahovsko skupino sestavljamo Elia Riccobon, Matej Kalc, Jan Hussu in podpisani. Pod mentorstvom prof. Oblaka smo začeli igrati najprej na pokrajinski ravni, kateri sta sledili še deželna in državna raven.

Državno ekipno šolsko prvenstvo se je odvijalo v Montesilvanu (Pescara) v prvem tednu maja. Največ zmag je osvojil Elia Riccobon, ki je zmagal tudi kot najboljša druga šahovnica.

Kakšne občutke imaš po zmagi na državnem prvenstvu šaha?

Mi je čisto vseeno. Recimo, da ni bilo prav državno prvenstvo in ker so moji soigralci zelo lepi, sem jaz igral proti nemočnim igralcem.

Kaj meniš o svoji ekipi?

Nedvomno so se zelo potrudili, ampak je razvidno, da niso veliko vadili. Upamo, da bomo drugo leto boljši.

Zanimivo ... Misliš, da boste sodelovali tudi drugo leto?

Ja.

Ste se pod velikim pritiskom, ki ste ga imeli kot predstavniki šole, tudi kaj zabavali?

Trenutki zabave med turnirjem so potrebni, da sprostiš napetost, ki jo ustvarja šahovska tekma.

Katera je bila najboljša tekma v turnirju?

Tekma mojega soigralca Carlota v šestem kolu, ko je neusmiljeno podrl svojega nasprotnika.

Kaj pa tvoja najboljša tekma?

Tudi moje šesto kolo ...

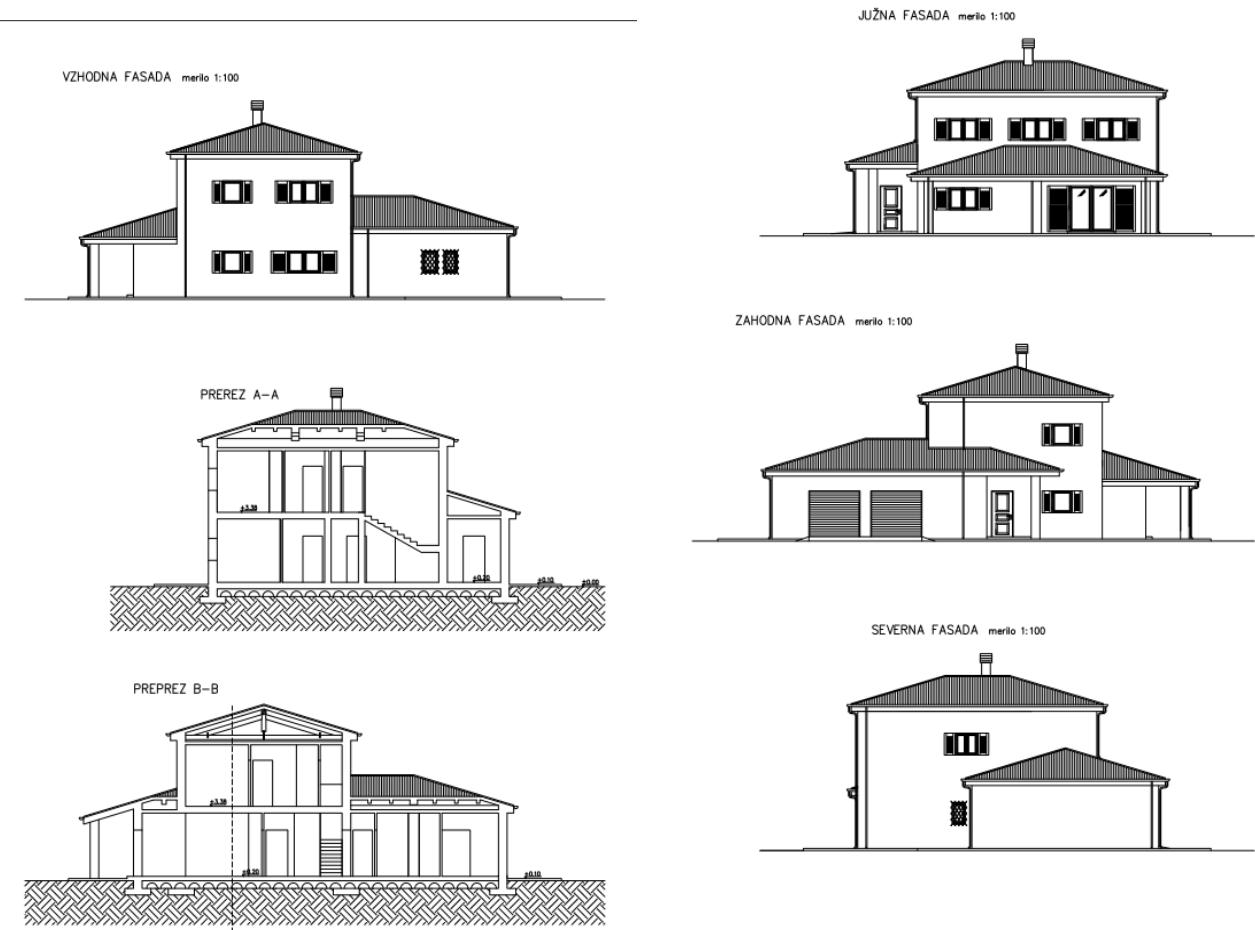
Hvala za sodelovanje in upajmo, da se bomo še kdaj srečali.

Carlo Rossi, 4. UFM

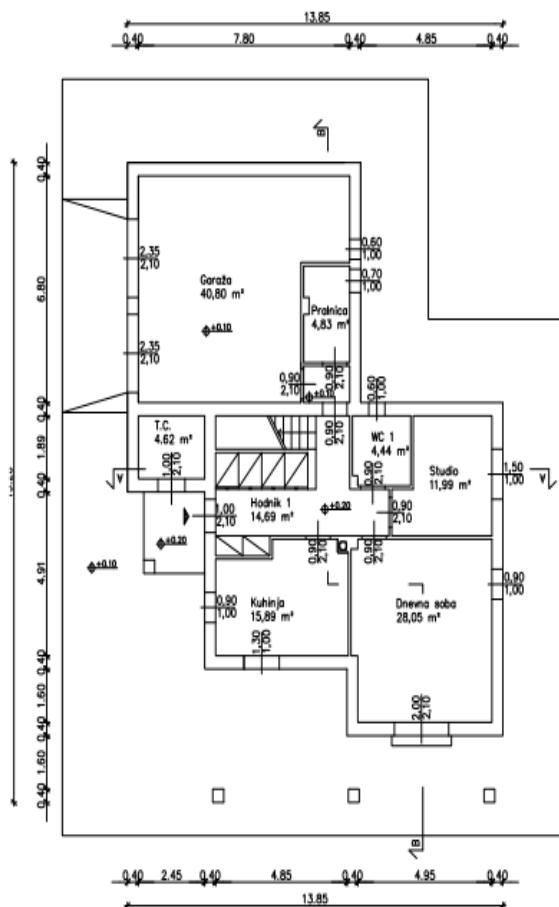
Kotiček geometrov

Projektirala sem enostanovanjsko hišo z dvema nadstropjema. Stavba je postavljena v namišljenem okolju. Sestavljena je iz garaže, kuhinje, dnevne sobe, štirih spalnic, dveh kopalnic, pralnice in studia. Skušala sem ustvariti čim bolj funkcionalno hišo.

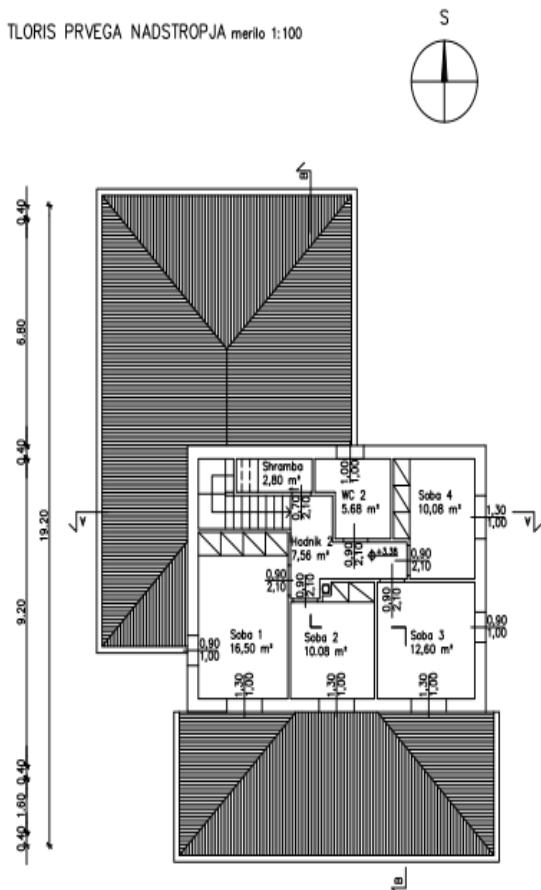
Matilda Travain, 5. GOP

TLORIS PRITLIČJA merilo 1:100

TLORIS PRVEGA NADSTROPJA merilo 1:100

PRAGA 2017

“Krasno! Čudovito! Najlepši izlet doslej!” To so mnenja, ki so jih dijaki trienija izrazili o letošnjem šolskem izletu v Prago. Od 13. do 17. marca smo zapustili šolske klopi in se odpravili na obisk češke prestolnice. Čeprav smo se peljali dolgo, se je vožnja na koncu izplačala.

Kdor je že bil v Pragi, se bo gotovo strinjal z nama, da je to mesto krasno. Prežema ga neka posebna atmosfera. Gre za zelo staro mesto, vendar istočasno moderno, in ker živijo v njem pretežno mladi, zelo živahno.

Pravega vodenega ogleda mesta nismo imeli. To pa smo nadoknadili sami, ker smo skoraj vsak dan imeli nekaj prostega časa, ki smo ga lahko izkoristili na zelo različne načine: nekateri so obiskali raznovrstne zanimive muzeje ali razstave, drugi pa so si ogledali glavne mestne znamenitosti.

Praga je tako bogata z uličnimi umetniki, lepimi lokali in zanimivimi trgovinami, da smo se lahko tudi enostavno sprehajali in uživali v mestnem življenju. Z vodičko pa smo si natančneje ogledali veličastni mestni grad Hradčani in Zlato uličico, judovsko četrт in nekdanje koncentracijsko taborišče Terezin. Profesorji so nas še dodatno pospremili v kripto pravoslavne cerkve sv. Cirila in Metoda, ki je državni spomenik, posvečen junakom Heydrichovega terorja, a tudi na ogled plešoče palače, stene Johna Lennona in najožje ulice v Pragi, Karlovega mostu in stolpa z astronomsko uro. Vsem dijakom je bil najbolj všeč razgled s stolpa. Na poti proti domu pa smo se ustavili v srednjeveškem mestecu Češki Krumlov. Prav posebna zahvala gre profesorjem spremļevalcem, ker so s potrežljivostjo in zaupanjem pripomogli k temu, da je bil izlet izredno uspešen.

Petra Olenik in Nicole Meneghetti, 4. UFM

Dijaki trienija pri zidu Johna Lennona

MARKETING

Market research is a very important thing for businesses, since it helps them understand what people want. The researches might influence a new product or they might make a business change its strategy. There are two types of market researches and these are the **PRIMARY** and **SECONDARY MARKET RESEARCHES**.

The main difference between these two is that in the Primary research we make direct contact with the consumers - this way we collect new data -, while in the Secondary research we use already known data, which were found through older market researches and this way cheaper.

Once we have the needed data we must think about the 4 Ps to create and sell a new product (**PRODUCT**, **PRICE**, **PLACE** and **PROMOTION**). If a business uses the 4 Ps properly then the whole production thing is called **PERFECT MARKETING MIX** (This happens when we create a nice product, with a reasonable price, we place it in the right shop and we promoted it successfully).

PROMOTING something and the way we do it influences the selling a lot: we must think about the advertising media we will use (TV, Internet, radio,

billboards and so on), and of course what the “AD” will look like. The advertising media we choose depends on our target and on our budget.

Damian Busan, 4. UFM

ZOISOV PLES

Na naši šoli je tradicija, da se pred maturo dijaki 5. razredov poslovijo od profesorjev na Zoisovem plesu, ki ga prirejamo od leta 2001. Med poukom telovadbe poteka od prvega tedna marca plesni tečaj, ki ga vodi Mateja Cerovac. Tečaj poteka v telovadnici na stadionu 1. maja pri Sv. Ivanu. Ker

so pari nepopolni, so pristopila na pomoč dekleta iz nižjih razredov. Ples je potekal v prostorih hotela Maestoso 1. junija v Lipici. Prisotni so bili profesorji, starši, dijaki in prijatelji. Plesali so več vrst plesov, od četvorke do dunajskega valčka.

5. UFM

V Ljubljano in v Ljubljani nekoliko drugače

Ljubljana je postala za nas, dijake četrtih razredov Državnega tehniškega zavoda Žige Zoisa, že običajna destinacija šolskih ekskurzij. Obiskali smo jo že večkrat, vseeno pa se vedno rade volje odpravimo na ogled slovenske prestolnice.

Tokrat smo opustili naš običajni avtobus in se v Ljubljano odpeljali z vlakom. Že to je pripomoglo k temu, da je bila ekskurzija zanimiva in da se nismo dolgočasili. Izstopili smo na postaji Tivoli, kjer nas je sprejela nam že znana vodička gospa Mojca Ažman, ki nas je spremljala ves dan.

Sprva smo si v Muzeju novejše zgodovine ogledali potujočo razstavo z naslovom Nikoli jim ni bilo bolje? Na razstavi so s pomočjo razlagalnih panojev in s številnimi predmeti predstavili vsakdanje življenje v bivši Jugoslaviji. Zanimivo je bilo spoznati, da nam je takratni način življenja pravzaprav še precej blizu, vodička pa nam je povedala, da ljubljanski otroci že ne poznajo več nekaterih predmetov, ki so bili takrat v rabi, danes pa so postali staromodni: walkman, nekatere igrače, jukebox in tako dalje.

Po kosilu nam je vodička pokazala nekatere predele Ljubljane, ki jih še nismo poznali, tako nas je pospremila v galerijo sodobne umetnosti tik ob Ljubljanici in v nekatere šarmantne stranske ulice.

Zadnja točka našega programa je predvidevala obisk Muzeja sodobne umetnosti Metelkova. Sodobna umetnost je težko razumljiva in zanimivo je bilo opazovati različne reakcije prisotnih. Pohvaliti moramo vodičko v muzeju, ki nam je na enostaven način predstavila smisel del, tako da smo jih lažje sprejeli. Pomembno je, da mladi spoznajo tak tip umetnosti, saj je prav ta umetnost značilna za naš čas in mi ne smemo zaostajati. Danes lahko s fotoaparatom, prenosnim telefonom, videoaparatom itd. v enem hipu ujamemo trenutek. Zakaj bi morali umetniki porabiti ure in ure, da prikažejo nekaj resničnega, če je danes to tako enostavno? Umetniki ne iščejo več lepote ali dobesedne upodobitve nekega trenutka. Umetniki hočejo nekaj sporočiti, hočejo, da se nekaj vtišne v naše misli. To pa lahko dosežejo samo tako, da nas skušajo šokirati, prizadeti, pritegniti našo pozornost z inovativnimi in lahko na videz čudnimi deli.

Čeprav nam vreme ni bilo naklonjeno, je bila ekskurzija zanimiva in poučna. Ogledali smo si stvari, ki so nas zanimali, saj smo program oblikovali dijaki skupaj s profesorico Jevnikar in profesorjem Sturmanom, ki sta nas tudi spremljala. Dijaki menimo, da je ekskurzija potekala uspešno in radi bi ponovili tak tip izleta.

Love guns

Z leve: Niko Trento, Erik Purič in Ivan Kralj

Poleg vseh člankov in drugih rubrik, vam predstavljamo najslavnejšo skupino rock'n'rola na Krasu, Love Guns. Sestavlja jo Erik Purič - Johnny, Ivan Kralj - Crash in Niko Trento - Billy Gibson. Skupina je nastala pred več kot enim letom. Med tem časom je nastopala na mnogih odrih, žurkah in šagrah. Pred kratkim so slavili obletnico nastanka. Pohvalo zaslužijo za nastop na televizijskem programu Slovenija ima talent, kjer so predstavljali Slovence v Italiji. Želimo jim veliko uspeha in zabave. Predstavljamo vam intervju s priljubljenimi glasbeniki.

Od kdaj obstaja band?

Band obstaja eno leto in pol in naš prvi koncert je bil pred enim letom.

Zakaj ste se odločili za to?

Vsi trije smo že igrali in všeč nam je bila enaka glasba, zato smo se odločili, da ustvarimo band.

Zakaj to ime?

Zaradi naslova Kissove pesmi, pomen je "ljubezenska pištola".

Kdo so člani banda?

Erik Purič - Johnny, Niko Trento - Billy Gibson in Ivan Kralj - Crash.

Katere inštrumente igrate?

Bas, kitaro in bobne.

Kje nastopate ponavadi?

Po raznih barih, lokalih in na ljudskih zabavah.

Koliko pesmi ste že napisali?

Objavili smo tri pesmi, napisali pa smo jih sedem.

Nameravate nadaljevati po tej poti in ustvariti tudi CD?

Ja, zelo verjetno poleti.

Kako je bilo nastopati v programu Slovenija ima talent? Kaj ste zaigrali?

Drugače kot smo si predstavljal, vendar vseeno lepa izkušnja.

Kakšen je vaš moto?

Rock & Roll that's all!

3. UFM

*Primavera dintorno
brilla nell'aria, e per li campi esulta,
sì ch'a mirarla intenerisce il core.*

Giacomo Leopardi, Il passero solitario

Ormai intorno a noi c'è aria di primavera. Sui ciliegi spuntano i boccioli bianchi e rosati, le rose e le altre piante pian piano si stanno risvegliando e gli insetti riprendono il loro ronzio. I cappotti invernali vengono rinchiusi nell'armadio e la gente si veste in modo leggero, un po' come la primavera.

Le domeniche primaverili diventano giornate più produttive, perché con il meraviglioso tempo che c'è, restare a casa è una pessima idea e spreco di tempo.

Inizia il periodo delle passeggiate nei boschi e sul lungomare del nostro golfo. Si riscopre il piacere di frequentare le belle spiagge di casa nostra. Alla fine, per concludere in bellezza una giornata primaverile, è consigliabile scegliere una serata in compagnia di amici più cari, magari in una tipica osmizza sul Carso.

La primavera brilla nell'aria. Alzo lo sguardo e i miei occhi vengono riempiti da un cielo azzurro con qualche nuvoletta sparsa color panna. Gli stormi degli uccellini arricchiscono la volta celeste. Quelli migratori ritornano al loro soggiorno estivo sui nostri alberi e con i loro cinguettii creano una musica piacevole per le nostre orecchie.

Le giornate si allungano e le notti si accorciano. Il sole fa compagnia a tutti gli esseri fino alle ore di cena e poi conclude la giornata con un magnifico tramonto, per poi lasciare lo spazio alle stelle, alla luna e al cielo blù. Questo è il momento preferito della mia giornata, perché non si sa mai che cosa aspettarsi di vedere. I colori del tramonto non sono mai gli stessi, le stelle cambiano sempre posizione nel cielo e la luna la sua forma.

La primavera esulta per i campi, perché i contadini si rimboccano le maniche e l'agricoltura ridà vita a quei campi tristi e grigi che segnavano

l'inverno. I contadini piantano i semi e poi si prendono cura a farli germogliare, finché non spuntano le piantine, i frutti e le verdure che a maturazione giungeranno sui nostri piatti.

La primavera è come l'umano, non smette mai di crescere e di rinnovarsi. Ogni anno l'ammiriamo e rimaniamo sempre stupiti dalle meraviglie che crea. Rende ogni angolo della natura piacevole e dà vita a tutto, sia alla natura sia a noi, perché la primavera ci dà energia, ci alleggerisce i pensieri e rende il cuore più tenero. Lo fa sciogliere dal ghiaccio che si era creato durante l'inverno e ci trasforma in persone migliori, più creative e attive.

Lara Furlan, 2. GOP

Bruselj, Strasbourg, Luksemburg

Dne 2. decembra 2016 je bilo v Trstu tekmovanje Spoznaj EU, ki ga je organizirala Informacijska pisarna Evropskega parlamenta v Sloveniji, da bi ozaveščali mlade o Evropi in evropski parlamentarni demokraciji. Nekateri dijaki so sodelovali na tekmovanju in tudi zmagali. Nagrajenci so brezplačno odpotovali v Bruselj, Strasbourg in Luksemburg. Poučnega izleta so se udeležile tudi druge slovenske šole v Trstu.

Tako je 6. februarja z Opčin odpotoval avtobus na prvo postojanko, in sicer v Bruselj. Odpeljal je 40 dijakov, med katerimi so bili tudi Špela Ferfoglia, Ivan Braico, Nastja Daneu, Martina Danev, Nik Kalc, Filip Malalan, Cheyenne Zagar, Jan Hussu, Nicole Rende in Matej Kalc. Na

tekmovanju Slomejci so sodelovale tudi slovenske šole iz Celovca. Sledi izkušnja dijaka 4. razreda UFM Jana Hussuja.

Po ogledu Evropskega parlamenta v Bruslju smo se dijaki udeležili predavanja o delovanju Evropske komisije. Le-ta je podobna vldi, ker pripravlja novo evropsko zakonodajo ter sestavi tudi letni proračun, ampak ju ne mora odobriti. Komisarjev je 28, eden za vsako članico, in jih izvoli Evropski parlament.

V uvodnem delu sta nam pomočnici slovenske komisarke za promet Violete Bulc predstavili, s čim se ukvarja, in sicer z različnimi prometnimi področji. Letos je na vrsti pomorski promet. Nato nam je predavateljica Martina Hakl predstavila delo komisije in problematike, s katerimi se soočajo v Evropski uniji. Eden glavnih problemov je migrantska kriza in mednarodni sporazum TTIP med Evropo, ZDA in Kanado. Predavanje je bilo zelo zanimivo, ker smo spoznali, kako deluje Evropska unija in katere so njene pristojnosti.

Jan Hussu, 4. UFM

ALI JE PREŠEREN ŠE AKTUALEN?

Dijaki 3. UFM so sprva zelo negodovali in se pritoževali nad naslovom šolske naloge. Naposled pa so se res potrudili in primerjali Prešernovo mladost s svojo. V nadaljevanju lahko preberete krajše odlomke in se prepričate, če so zadeli bistvo.

Vsem mladim priporočam, naj pazijo, kaj bodo delali in postali v bodočnosti. Ni vse zlato, kar se sveti. Vedno moramo biti previdni, ker se nevarnost skriva za vsakim vogalom. Dobro moramo pomisliti, preden hočemo narediti nekaj, o čemer nismo gotovi.

Prešeren opisuje svojo mladost kot temno zarjo, saj bi rad kljub vsem napakam ostal mlad. Mislim, da je mladost najlepši del življenja. To so leta, ko najbolj uživaš življenje. Spoznaš samega sebe, prideš v stik z novimi čustvi, preživljaš lepe trenutke s prijatelji, razumeš, kdo je vreden prijateljstva in kar je najvažnejše, narediš ogromno napak, ki ti pomagajo pri dozorevanju.

Najlažja stvar v mladosti je ta, da ne upoštevamo pravil, ki jih zahteva družba od nas. So leta, ko se nam izoblikuje značaj. Zato bi definiral mladost kot najlepše, toda najnevarnejše obdobje življenja.

Nekaj, kar me spominja na mladost, je seveda prvi poljub. Tisti trenutek je zelo pričakovani. Predstavljam si, da bo to neminljiv trenutek, v resnici pa je samo kratkotrajno veselje. Tega trenutka se bom vedno spomnila.

Prešeren je napisal, da ne boš nikoli postal pomemben, če nimaš denarja, in da če se rodiš reven, boš ostal reven. S tem se ne strinjam, ker mislim, da če se nekdo potrudi in izkoristi priložnosti ter ima srečo, lahko postane, kar želi. Seveda za nekoga, ki nima dovolj denarja, bo to težje, ampak ne nemogoče.

Ob premišljanju o minulem času mladosti, se najraje spominjam zabav, piganosti s prijatelji, simpatij, izkušenj z nezakonitostjo, razočaranj in zadoščenj, bodisi v šoli kot drugje. Čeprav se nekaterih stvari kesam in bi jih raje storil drugače, se tolažim s tem, da je to del mladosti, izkušnje in napake pa so del nas, pripomorejo k osebni rasti in nas pripravljajo na prihodnost.

Mlad človek si želi odraslosti in samostojnosti, zato v mladosti preizkusí vse, kar mu pride na pamet, saj se počuti velikega in zrelega. Kdor je mlad, je zelo drzen in radoveden, zato se večkrat zgodi, da v tem obdobju odkrijemo svet mamil in drugih stvari, ki te ožigosajo za celo življenje.

Večkrat se zvečer ali ponoči zaustavim in si ogledujem zvezdnato noč. Velikanski temno plav prostor, pobaran z zvezdami in luno. Ko si ogledujem vse to, se počutim nepomembnega in majhnega v primerjavi s tako velikim in neskončnim prostorom. Svojo mladost bi definiral prav kot zvezdnato noč. Zvezde so vsi dogodki, čustva, ki smo jih čutili in izustili in za vsako novo dogodivščino bi se prižgala nova zvezda. Temna noč pa bi ponazarjala naše življenje, ki je polno lepih in grdih trenutkov.

prof. Metka Šinigoj

Bienij v rimski prestolnici

Dijaki bienija smo se odpravili na večdnevno poučno ekskurzijo v Rim. Izlet se je začel 4. aprila. Odpotovali smo s tržaške postaje ob 6.50. Vožnja pa je trajala približno 5 ur. Prispeli smo v Rim ob 12.15. V vlaku smo se zabavali z namiznimi igrami in branjem knjig.

Ko smo izstopili z vlaka, nas je dočakal oče profesorja Pulvirentija, ki nas je spremjal do hotela. Ko smo prispeli v hotel, nas je receptor sprejel in namestil v sobe. Skupina štirih punc je na srečo dobila ogromno kopalnico z veliko kopalno kadjo v mozaiku. Po dveh urah zamude smo se ob treh končno napotili proti trgu Republike.

S trga smo peš nadaljevali do znamenitega Pantheona, ogledali smo si tudi notranjost strukture, kjer smo opazili tudi odprtino v strehi.

S Pantheona smo šli do parlamenta, kjer smo degustirali znamenito rimske kavo. Po dobri kavi smo nadaljevali ogled mesta do Fontane di Trevi. Tam nas je zalotil dež, a na srečo nas je profesorjev oče rešil z nakupom dežnikov. Romantičen sončni zaton smo dočakali na Pinciu. Ker smo bili lačni, smo šli na večerjo.

Drugi dan:

Zbudili smo se ob 7.30 in se odpravili na zajtrk. Na izbiro smo imeli rogljičke, kruh, nutelo, toast in drugo. Po zajtru smo se odpravili z metrojem do Vatikana in njegovih muzejev. Najprej smo si ogledali trg Sv. Petra, nato pa se odpravili v vatikanske muzeje, ki so bili še kar zanimivi. Najlepše je bilo, ko smo si ogledali Sikstinsko kapelo in kupolo, s katere se vidi notranjost bazilike Sv. Petra. Razgled s kupole je bil enkraten. Po večerji smo se sprehodili do Piazze di Spagna in do bližnje slaščičarne Pompi. Znana je po najboljšem tiramisuju.

Tretji dan:

Zjutraj smo si ogledali cerkev Sv. Klementa, ki je zgrajena na ostankih rimskih zgradb. Pot smo nadaljevali proti Forumu in Koloseju. Po Koloseju smo si ogledali Usta resnice, Državni oltar in Cirkus Massimo. Tu smo se odpočili in uprizorili rimske dirke z vozovi. Zmagala sta Robert in Erik. Proti večeru smo se sprehodili po judovski četrti – Trastevere, kjer smo večerjali. Ob povratku v hotel smo na avtobusu doživeli neprijetno izkušnjo z brezdomcem, ki je oddajal neprijeten vonj. Medtem smo tudi tekmovali v petju z Belgijci.

Četrти dan:

Zjutraj smo se zbudili, pozajtrkovali in se razdelili v dve skupini: prva je šla na Romix, druga pa obiskala Castel Sant' Angelo.

Na Romixu smo si najprej ogledali predstavitev knjige. Kasneje smo srečali znanega youtuberja GaBBoDSQ in tri skupine Illuminati crew.

Iz Castel Sant' Angela smo imeli zelo prijeten razgled na mesto, v notranjosti pa je veliko fresk in tunelov, saj je bila ta zgradba vojaška utrdba in papeška rezidenca. Po ogledu smo nadaljevali do trga Navona, kjer smo si lahko ogledali cerkev in okolico. Nadaljevali smo pot do korza

Vittorio Emanuele, kjer smo bili prosti za nakup spominčkov.

Skupaj smo se vrnili v hotel, kjer smo prevzeli kovčke in se napotili proti železniški postaji, od koder so nekatere punce zavile v Victoria's secret ...

Vlak je zamujal in tako smo dobili bonus za še eno vožnjo do ... Kam gremo?

Zahvaljujemo se profesorici Tul in profesorju Pulvirentiju za spremstvo in prijetno družbo.

2. UFM, 1. GOP in 2. GOP

Moj dan v času Marije Terezije

Sobota, 13. maj 2017

S prijateljico sva zmenjeni, da se srečava na Velikem trgu, kjer ravnokar potekajo prireditve ob 300. obletnici rojstva habsburške cesarice Marije Terezije. Beli lipicanci korakajo v toplem soncu, številni obiskovalci občudujojo njihovo lepoto. Par lipicanskih konjev pripelje dame v razkošnih oblekah, tako kot so pred stoletji prevažali gospodo v Trst. Mislim si, da je bila Marija Terezija svoj čas izjemna ženska. Bila je cesarica, mati šestnajstih otrok, arhitektinja, reformatorka; ženska, ki je v našem mestu pustila nezbrisno sled.

Od daleč zagledam Katjo in ji pomaham. Odločiva se, da se greva sprehajat po Rusem mostu. Povem ji, da sem letos obiskala kataster, ko sem opravljala delovno prakso. Tam sem lahko listala po starih zemljiskih knjigah, ki segajo daleč v zgodovino, prav v čas, ko je bil Trst pod Habsburžani. Zamisel o popisu zemljишč je bila prav cesaričina. Medtem ko priповедujem, se ne zavem, da sem čisto na robu kanala. Nekoliko se mi zavrti v glavi in padem v vodo, v umazano vodo. Oprem se na manjšo barčico in se povlečem na suho. Ozrem se naokoli in se zavedam, da je mesto, v katerem bivam, drugačno. Ljudje okoli mene so drugačni: otroci v kratkih in strganih hlačah, ženske z dolgimi krili in širokimi klobuki, mornarji, ki v pristanišču prenašajo sadje z ladij. Po cesti dirjajo kočije, kočijaži na njih pa kričijo na vse grlo. Potovala sem nazaj v čas.

Na robu ceste zagledam množico ljudi, ki se prerivajo med sabo. Stopim bliže, da pogledam, kaj se dogaja. Človek v uniformi, s čudnim klobukom in dolgim papirjem v rokah kriči:

“Tržačani, prinašam vam novice. Naša cenjena cesarica Marija Terezija je uvedla za vaše otroke, ki so stari od 6 do 12 let, obvezno šolanje!“

Množica zakriči: "Živijo naša cesarica Marija Terezija!"

Možakar nadaljuje: "Vsi, ki ste dopolnili 17. leto starosti in niste še prekoračili 40. leta, boste v kratkem poklicani v vojsko!"

Tokrat se množica pošteno razhudi.

"Nočemo v vojsko, kaj bo z našimi družinami? Kdo bo obdeloval naša polja?"

Nazadnje pa še: "Kmetje, prisluhnite. Odslej boste opravljali tlako le tri dni na teden. Na polja posadite krompir in koruzo, da ne bodo vaši otroci lačni!"

"Bog daj naši cesarici dolgo življenje!" zavpijejo kmetje.

Množica glasno vzklika in me poriva na rob kanala. Nekajkrat se ozrem na levo in na desno, dokler me množica ljudi ne porine v vodo.

Zaplavam, se oprem na manjšo barčico in se povlečem na suho. Katja stoji pred mano in se mi smeje. Čudno, res čudno sobotno dopoldne.

Andreja Tull, 3. GOP

MINLJIVOST TRENTUKA

Iskala sem te med ljudmi,
med anonimnimi obrazi, ki so me obdaji.

Nisem te našla in v mestnem kaosu sem se čutila sama.
Na ulici, natrpani z ljudmi, me je trpinčila šumeča, neznosna tišina.

Kam naj grem, sem se vprašala.
Kje si, sem zakričala.

Nič. Še naprej tišina. Tišina in oblaki.
Srce je jokalo, ker tebe ni bilo.
Zgubljena in obupana, sem se vdala.
Svobodna, a brez razloga za življenje.

Praznina.

Gnus.

Neurje.

Vino.

Strah.

Življenje.

Čas.

Smrt.

Na robu prepada sem te srečala.

Zasijalo je sonce.
Rešil si me. Ti edini odrešitelj.
In prosila sem te, da me ne zapustiš.
Si me slišal?
Zaljubljena v tvoj božji nasmeh, sem vstala.
Ti me vodiš, po življenjski poti, vse do konca, vse do smrti.

Nicole Rende, 4. UFM

Prva nagrada za poezijo na literarnem natečaju Slovenskega kulturnega kluba

Rimska doživetja

Rim je razkošno mesto in polno magičnih lastnosti. Ob glavnih cestah so zgodovinske in kulturne stavbe. Po rimskem mestu je različna atmosfera kot v Trstu. Osebe hitijo po cestah in po metroju. Veliko je revežev in pohabljenecv, ki prosijo vbogajme in upajo, da bo kak kovanec padel v njihov lonček. Ko smo se s profesorji sprehajali po mestu, sta v naši skupini 24-ih dijakov žarela samo veselje in pozitivno valovanje. Med eno turistično točko in drugo so med hojo nekatere dijakinje prižgale glasbo in smo vsi skupaj prepevali.

Izlet v Rim je bil zelo zanimiv, ker sem bil prvič v Rimu. Ko smo odšli iz koloseja, smo opazili skupino Francozov, ki so naredili fašistični pozdrav.

Tretji dan sem se skupaj s sošolci, ki smo spali v isti sobi, zbudil z dvema urama zamude. Ostali so bili že pri vodenem ogledu. Profesorica nas je čakala v veži. Hitro smo se oblekli in se odpravili proti cerkvi, kjer so bili ostali.

2. GOP

Športni dosežki

Letos smo se dijaki udeležili raznih šolskih športnih tekmovanj v različnih panogah. Pomerili smo se v plezanju, plavanju, nogometu, atletiki, šahu, krosu, namiznem tenisu ...

Novembra se je 17 dijakov udeležilo pokrajinskega atletskega dvoranskega prvenstva na tržaškem sejmišču.

Pokrajinsko tekmovanje v krosu je potekalo v četrtek, 15. decembra 2016 na atletskem stadionu Draghicchio na Kolonji. Nastopal je Robert Fonda, ki se je prav dobro odrezal.

Pokrajinsko šolsko prvenstvo v malem nogometu je potekalo januarja v telovadnici na Čarboli. Tekmovali so Manuel Gargiuolo, Adam Paoli, Alessio Celea, Danjel Lavrenčič, Aleksander Gergolet, Rober Fonda, Luca Matteo in Luka Gregori.

V februarju je potekala tudi pokrajinska faza šolskega odbojkarskega prvenstva, kjer sta sodelovali dve ekipi.

Marca so Andreja Tul, Veronika Sosič, Gaia Gregori in Gaja Krizmancic tekmovale v plavanju, kjer se je Veronika zelo dobro uvrstila. V istem mesecu je potekalo tudi pokrajinsko šahovsko prvenstvo in pokrajinsko prvenstvo v malem nogometu, kjer so sodelovali četrti in peti razredi.

V mesecu aprilu so se Mateja Tavčar, Gaia Gregori, Andreja Tul, Gaja Krizmancic, Jaš Mikac in Erik Purič udeležili športnega plezanja.

Ženska ekipa je zasedla prvo mesto, Jaš pa se je dobro uvrstil.

3. maja so se Erik Pertot, Mateja Tavčar, Jan Husu in Matej Kalc udeležili pokrajinskega tekmovanja v atletiki na stadionu na Kolonji. Jan in Matej sta tekmovala v triatlonu – 100 m teka, metu petkilske krogle in skoku v daljino; Erik je tekel 1000 m, medtem ko je Mateja suvala trikilsko kroglo in zasedla prvo mesto z rezultatom 10,20 m ter se uvrstila v deželnini finale, na katerem je zasedla drugo mesto z rezultatom 11,07 m.

Tekmovanja v namiznem tenisu so se udeležili dijaki iz različnih razredov. Kristina Perčič in Tina Fabi Pahor sta se dobro odrezali in sta si priborili nastop na naslednji stopnji.

Poleg tega so dijaki obeh četrtih in petih razredov sodelovali na deželnem tekmovanju v orientacijskem teku na Božjem polju.

2. GOP

I ciceroni di prima mano

All'inizio dell'anno scolastico, essendo stati promossi in seconda classe, abbiamo accettato la proposta degli insegnanti di accogliere e guidare gli alunni della prima classe e far conoscere loro il nuovo ambiente scolastico.

L'esperienza di tutorato si è suddivisa in due parti. La prima è stata inserita nel Progetto accoglienza, che consisteva in una passeggiata istruttiva attraverso il Parco di San Giovanni, dove si trova il nostro Istituto.

Noi della seconda classe dei geometri abbiamo avuto il compito di presentare ai nuovi arrivati molti punti d'interesse nell'area dell'ex Ospedale Psichiatrico Provinciale (OPP) e riferire loro la storia del luogo. Ciascuno di noi si è preso la responsabilità di prepararsi adeguatamente sull'argomento scelto.

Il mio contributo riguardava i quattro principali cancelli del parco, situati ai quattro punti cardinali. Anche se ai più sembrava un argomento banale, le porte hanno, oltre ad un uso pratico, anche un'importanza emotiva più profonda. Prima dell'arrivo all'ex OPP dello psichiatra F. Basaglia, il parco era un ospedale psichiatrico di stampo tradizionale: i cancelli erano sempre serrati e sorvegliati dai custodi 24 ore su 24, ma quando venne promulgata la legge 180, che sanciva la riforma psichiatrica, l'ex OPP fu abolito dall'inizio degli Anni Settanta e i cancelli, come i vari reparti dell'ospedale, furono aperti.

All'inizio la riforma psichiatrica incuteva qualche timore nella cittadinanza, ma con il passare del tempo si aprì una nuova era di rispetto per gli ammalati psichici, ai quali è stata ridata la dignità di cittadini aventi tutti i diritti civili.

Dopo anni di abbandono e di degrado, il parco ha cominciato a rinascere con la ristrutturazione di molti padiglioni, adibiti ad altri usi, tra i quali anche a quelli universitari.

La provincia ha provveduto a ripristinare l'antico splendore del parco, oggi meraviglioso e pieno di vita.

Questa esperienza didattica è stata seguita e coordinata dalle professoressa Maria Milič e Nelida Ukmār, che hanno riempito alcuni "buchi" nei nostri contenuti, che, purtroppo, ci sono stati.

Questa passeggiata mi ha arricchito molto, soprattutto perché all'inizio dell'anno scolastico precedente non vi ho partecipato a causa della mia malattia.

La seconda parte del nostro ruolo di tuteurato era simile al primo, l'unica differenza era che ci siamo ampliati geograficamente, tracciando un percorso per le vie del centro città, nell'ambito del Progetto Conoscere Trieste.

Il tragitto che abbiamo percorso era il seguente: il punto di partenza era la Piazza Oberdan, successivamente ci siamo fermati davanti al Narodni dom in via F.Filzi, davanti alla chiesa gotica in Largo Panfili, poi seguì la Posta Centrale, la chiesa di Sant'Antonio Nuovo Taumaturgo, il Ponte Rosso, il Palazzo Gopcevich, la chiesa serbo ortodossa di San Spiridione, il "Ponte curto", il Teatro romano, la Piazza della Borsa, la Piazza Unità d'Italia e infine abbiamo attraversato la città medievale.

A rendere l'escurzione molto interessante è stato l'intervento del professor Davide Stolli, un esperto di architettura, che ci ha accompagnati insieme alla professoressa Ukmār. Oltre alla lezione teorica in classe, le prime due ore, anche sul percorso cittadino il professor Stolli ci ha mostrato alcuni gioielli architettonici più nascosti dell'epoca romana con molte curiosità meno note della Trieste antica, come per esempio un tratto dell'antica strada romana che scorre sotto l'arcivescovado.

La seconda parte dell'esperienza di tuteurato mi è piaciuta molto, perché ho conosciuto più a fondo le vie del centro cittadino: la città vecchia, medievale e romana.

Sono felice di aver partecipato a questi due progetti, perché ho imparato molte cose nuove su un territorio che fa parte della mia vita.

Lenart Berdon, 2. GOP

MALO ZA ŠALO

	8		5	3			9		
7		5			2	4			
		3						5	
			7	4					
2		4			6		1		
				5	1				
9					1				
		7	3		5		9		
	6			2	7		3		

		4	3		2				
2	1					6			
					8	5	6		
								8	7
3		2					4	1	
1	9								
		5	1	4					
			5					6	9
			9			5			
							5		

JANOVE SMEŠNICE

Mama se dere na Jureta: "Kako si lahko spet dobil ena?"
Jure pa mami: "Preprosto, učiteljica je spet spraševala".

Policist sedi na klopi v parku.

Mimo pride njegov kolega ter ga vpraša: "Kaj pa delaš, sediš in razmišljaš?"

On pa: "Ne, samo sedim!"

V pisarno vstopi poslovnež in vpraša tajnico: "Lahko bi govoril z vašim direktorjem?"

"Žal je moral v zapor".

On pa: "Bo kmalu nazaj?"

Ona: "Odvetnik našega podjetja pravi, da se vrne čez tri leta".

Žena: "A si povedal direktorju, da s tvojo plačo ne morava preživeti v dveh?"

Mož: "Sem!"

Žena: "Kaj je rekel?"

Mož: "Rekel mi je, naj se ločim!"

Sin očetu: "Ata, katera je najhujša poškodba pri šahu?"

Oče sinu: "Izpah čeljusti zaradi zehanja".

Hecni horoskop

Oven (21. 3. – 20. 4.)

 Samski ovni ste lahko sproščeni, ostali pa pazite, da vam dobesedno ne zrastejo rogovi.

Bik (21. 4. – 21. 5.)

 Izogibajte se ljudi z rdečimi oblačili, ker vas razburjajo.

Dvojčka (22. 5. – 21. 6.)

Srečali boste svojo sorodno dušo.

Rak (22. 6. – 22. 7.)

Opustite kajenje.

Lev (23. 7. – 23. 8.)

Ne postanite vegetarijanci, saj ne boste zdržali niti dva dni.

Devica (24. 8. - 22. 9.)

Device niso na razpolago na šoli Zois.

Tehtnica (23. 9. – 23. 10.)

Pazite na "prova costume" in da se ne bo vaša tehtnica zlomila.

Škorpijon (24. 10. – 22. 11.)

Pičila vas bo lenoba in vaš strup ne bo zadoščal za obrambo.

Strelec (23. 11. – 21. 12.)

Ne streljajte kozlov. Izogibajte se pušk.

Kozorog (22. 12. – 20. 1.)

Privoščite si Laško.

Vodnar (21. 1. - 18. 2.)

Poletje bo zelo mokro. Pazite, da se ne izgubite v žlici vode.

Ribi (19. 2. – 20. 3.)

Počutili se boste kot ribe izven vode.

NAJLEPŠI IN NAJLEPŠA

Del časopisa je namenjen anketi o najlepši punci in najlepšem fantu na Zoisu.

Dijaki vseh razredov so prejeli list, kjer naj bi izbrali miss in misterja Zois. Vsak je volil samo enega kandidata nasprotnega spola. Vse je potekalo anonimno.

Zmagovalci:

Miss Zois: Nina Kovačič

Mister Zois: Matteo Ghersinich

Drugo mesto sta osvojila Tina Kocman in Elia Riccobon, na tretjem mestu pa sta Nikita June Pines in Anton Jazbec.

Poleg najlepše punce in najlepšega fanta, smo se odločili, da bo volilo tudi učno in neučno osebje za najlepšo in najlepšega kolego na šoli.

Pri ženskah je bil pravi dvoboj, saj imamo kar dve zmagovalki, in sicer prof. **Viviano Krizmancic** in prof. **Ljubo Sancin**.

Pri moških pa imamo zmagovalca, prof. **Denisa Doljaka**.

Zmagovalcem čestitamo, vendar jih prosimo, naj se ne važijo!

„LIKE in DISLIKE“

Menimo, da smo dijaki pomemben člen šolske institucije, tako smo si zamislili anketo o naši šoli. Razdelili smo lističe, na katere ste napisali kaj vam je všeč o naši šoli in kaj ne. Spodaj so prikazani rezultati ankete:

LIKE: 1. izleti (23 glasov)
 2. proste sobote (9 glasov)
 3. lokacija šole (6 glasov)

DISLIKE: 1. profesorji (16 glasov)
 2. malo izletov (6 glasov)
 3. predmeti (5 glasov)

Iskreno se zahvaljujemo svoji mentorici, prof. Metki Šinigoj, ki nas je prenašala in spodbujala pri nastanku časopisa. Zahvalili bi se radi tudi vsem dijakom, ki so s prispevki in fotografijami obogatili naš *Bla bla na Zoisu*, naši tehnični sodelavki gospe Evi Zerjul, ki je priskočila na pomoč tako na tehničnem kot oblikovnem področju in vsem, ki so nam pomagali, da je naš časopis bogat in poln zanimivosti.

3. UFM

Mentorica: prof. Metka Šinigoj

Uredniški odbor: 3. UFM

Naslovnico oblikovala Kristell Potocnik, 4. GOP

Jezikovni pregled besedil: prof. Metka Šinigoj, prof. Marija Milič, prof. Jana Ban za angleščino, prof. Jasna Repinc za nemščino, prof. Nelida Ukmar za italijanščino.

Slikovno gradivo: dijaki in profesorji

Oblikovanje in računalniška obdelava: Eva Zerjul

Šolski časopis je izdal in natisnil DTZ Žige Zoisa

Naklada: 120 izvodov